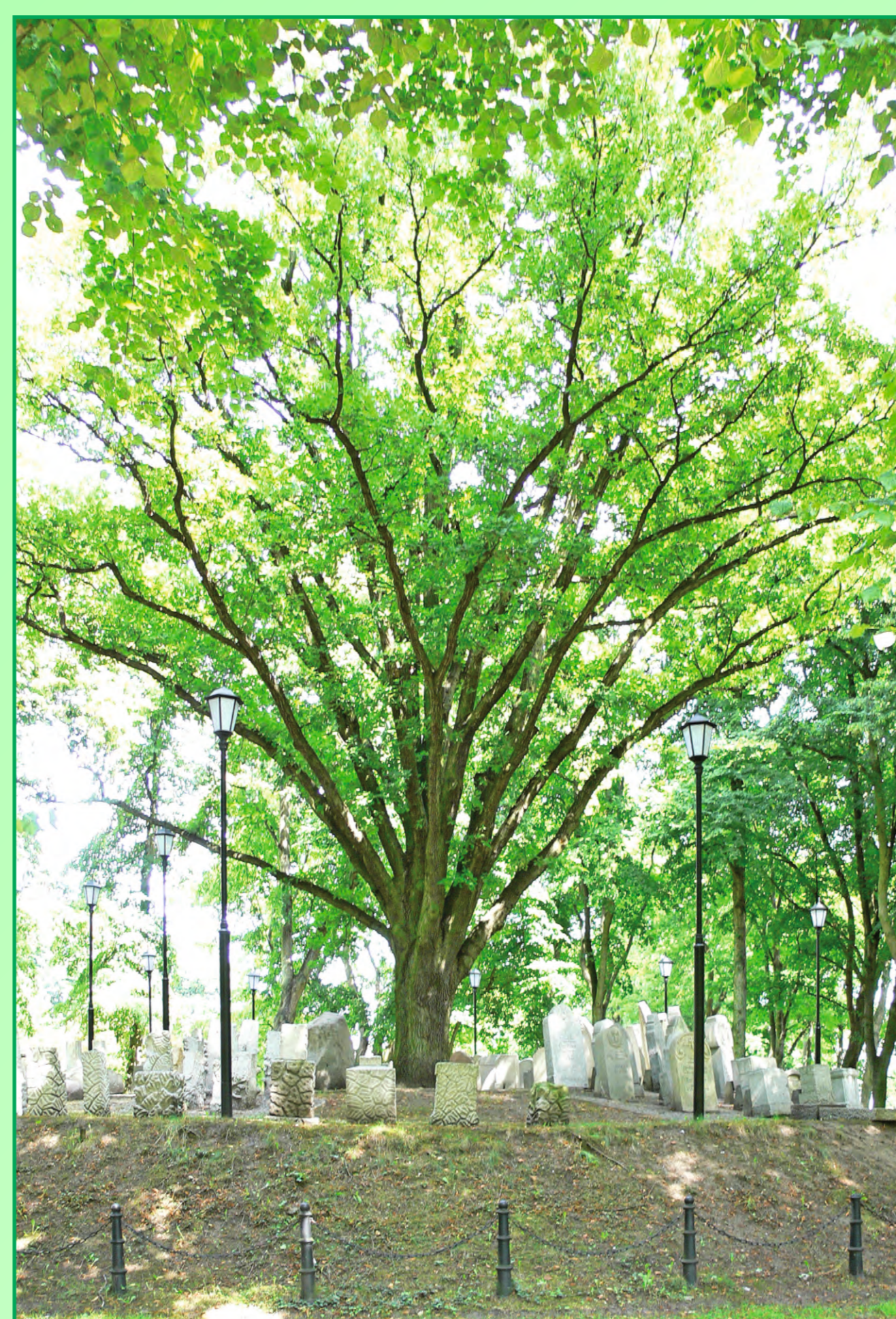

Park Staromiejski / Altstadtpark

Współczesny park Staromiejski pierwotnie był cmentarzem. Nekropolię założono pod koniec XVIII w., w pobliżu obecnej linii torów, w dość dużej odległości od zwartej zabudowy ówczesnego miasta. W ciągu XIX w. groby wypełniły niemal całą przestrzeń dzisiejszego parku, na początku XX wieku pochówki odbywały się już tylko w części bezpośrednio przylegającej do ulicy Mazurskiej. Wolna od grobów była jedynie niewielka przestrzeń, z prawej strony alei wiodącej od kościoła do centralnego wzniesienia zwanego „Krüselberg”, na którym w roku 1888 zasadzono „dąb pokoju”. Dziś wokół niego rozpościera się polickie Lapidarium.

Obecny park Staromiejski swoim układem przestrzennym nie przypomina już cmentarza. W miejscu regularnych ścieżek, wymuszonych przez kwatery, pojawiły się łagodnie zaokrąglone alejki, a wypiętrzenia terenu przekształcono w punkty widokowe. Zachowane zostały dwie główne osi widokowe: wschodnio-zachodnia, od kościoła do Lapidarium i dalej w kierunku zachodnim oraz północno-południowa, na przedłużeniu ulicy Sikorskiego.

Na terenie parku, obok popularnych drzew i roślin naszego regionu, rosną okazy rzadkie, nieczęsto spotykane. Należy do nich m.in. leszczyna turecka, osiągająca nawet 20 m wysokości, z liśćmi zmieniającymi jesienią barwę na żółto-żółtą i charakterystycznymi, skupionymi w wiązki owocami. Rośnie tu również ozdobny klon pensylwański. Korowina tych klonów jest zielonkawa z podłużnymi białymi prążkami, co sprawia, że drzewo jest szczególnie atrakcyjne w okresie bezlistnym. Ma duże (do 20 cm) liście, jesienią przebarwiające się na żółto. W kilku miejscach występuje jesień wyniosły odmiany 'Diversifolia' (jednolistkowej), o liściach pojedynczych, u nasady zaokrąglonych i brzegiem piłkowanych.

Na zdjęciach: z lewej strony - jesień wyniosły odmiana jednolistkowa (*Fraxinus excelsior* 'Diversifolia' L.); w środku - wejście główne, od strony ulicy Mazurskiej; dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.) w centrum Lapidarium oraz dwa zdjęcia leszczyny tureckiej (*Corylus colurna* L.); z prawej - klon pensylwański (*Acer pensylvanicum* L.).

Auf den Aufnahmen: links - einblättrige Gemeine Esche, zentral - Haupteingang seitens der Mazurska-Str.; Stieleiche im Mittelpunkt des Lapidariums und zwei Aufnahmen der Baum-Hasel; rechts - Streifen-Ahorn.

Der heutige Altstadtpark war ursprünglich ein Friedhof. Die Gräberstätte wurde Ende des 18. Jh., nahe der heutigen Bahngleise und von geschlossenen Bebauungen der damaligen Stadt entfernt, eingerichtet. Im 19. Jh. wurde die ganze Fläche der heutigen Parkanlage mit Gräbern übersät, aber Anfang des 20. Jh. fanden Begräbnisse nur noch direkt an der Mazurska-Str. statt. Frei von Gräbern war nur eine kleine Fläche auf der rechten Seite der Allee, die von der Kirche zur zentralen Anhöhe dem s.g. „Krüselberg“ führte, wo 1888 eine „Friedenseiche“ gepflanzt wurde. Heute ist sie vom Pölitzer Lapidarium umrandet.

Der heutige Altstadtpark erinnert mit seiner räumlichen Anordnung nicht mehr an einen Friedhof. Anstelle der regulären Wegführung, erzwungen durch die Einteilung der Grabstätten, sind jetzt sanft gebogene Alleien vorzufinden und die Geländeanhöhen wurden in Aussichtspunkte umfunktioniert. Zwei grundlegende optische Achsen wurden beibehalten: Ost-West, von der Kirche zum Lapidarium und weiter in Richtung Westen als auch Nord-Süd, Verlängerung der Sikorskiego-Str.

Auf dem Gelände der Parkanlage, sind außer allgemein bekannten Bäumen und Pflanzen unserer Region auch seltene Exemplare vorzufinden. Dazu zählt u.a. die Baum-Hasel, die sogar 20 m erreicht, mit Blättern die zum Herbst goldgelb werden und gebundenen Früchten.

Hier wächst auch ein dekorativer Streifen-Ahorn - ein mittelgroßer Baum mit einer sehr wirkungsvollen, grau-braunen Rinde (Borke), grün-weißen Streifen und bis zu 20 cm großen, im Herbst welkenden Blättern.

An einigen Stellen wachsen auch Einblatt-Eschen der 'Diversifolia' - Art mit untypischen, scharf abgeschlossenen, eiförmigen Blättern.

